

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka LXXXIV.

Vydána dne 23. července 1919.

Obsah: (Čís. 390.—394.) 390. Zákon o převzetí venkovských poštovních sluhů, zaměstnaných u poštovních úřadů třídních, do stavu výpomocných poštovních sluhů a do stavu sluhů po rozumu článku II. zákona z 25. září 1908, č. 204 ř. z. — 391. Nařízení o uvolnění obchodu čekankovými kořeny. — 392. Nařízení, kterým doplňuje se nařízení ministerstva spravedlnosti ze dne 21. srpna 1916, č. 268 ř. z. — 393. Nařízení o dozoru nad výmlatem v Čechách. — 394. Nařízení o všeobecné úpravě spotřeby obilí a mlýnských výrobků.

Čís. 390.

Zákon ze dne 11. července 1919

o převzetí venkovských poštovních sluhů, zaměstnaných u poštovních úřadů třídních, do stavu výpomocných poštovních sluhů a do stavu sluhů po rozumu článku II. zákona z 25. září 1908, č. 204 ř. z.

Podle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Venkovští poštovní sluhové u třídních poštovních úřadů přejímají se do stavu výpomocných poštovních sluhů a do stavu sluhů po rozumu článku II. zákona z 25. září 1908, č. 204 ř. z. Veškerá ustanovení, platná pro tyto zřízení, nabývají tím i pro ně platnosti.

§ 2.

Převzetí venkovských poštovních sluhů do stavu výpomocných poštovních sluhů a sluhů po rozumu článku II. řečeného zákona provede se takto:

a) Venkovští poštovní sluhové v prozatímní nebo trvalé vlastnosti, jejichž služební doba, počínající od ustanovení venkovským poštovním sluhou, jest kratší sedmi let, buďtež převzati jako stálí výpomocní poštovní sluhové po rozumu nařízení veškerého ministerstva z 15. října 1902, č. 200 ř. z., a dodatků z 23. března 1907, č. 88 ř. z., 27. září 1911, č. 193 ř. z., a 25. ledna 1914, č. 22 ř. z.

Byl-li některý venkovský poštovní sluha před tímto svým ustanovením zaměstnán v poštovní službě jako přespolní listonoš, neb výměřkový sluha, nebo poštovní posel, ať skutečný či výpomocný, započte se mu tato služba jako služební doba, ztrávená ve službě venkovského poštovního sluhy, potud, pokud byl plně zaměstnán, t. j. činila-li jeho služba, vykázaná v kmenovém

listě, průměrně více, než 45 hodin týdně. Tato služba se mu tedy vpočítá do služební doby, ztrávené ve službě venkovského poštovního sluhy.

Venkovští poštovní sluhové, převzati jako výpomocní poštovní sluhové, zařadí se do jednotlivých stupňů denního platu, stanovených v § 1, odstavec II., nařízení veškerého ministerstva z 25. ledna 1914, č. 22 ř. z., podle délky služební doby, započitatelné podle předchozích dvou odstavců.

Jmenování venkovských poštovních sluhů, převzatých na místa výpomocných poštovních sluhů, sluhy poštovního úřadu bude se řídit i ustanovením § 1 zákona z 13. května 1919, Sb. z. a nař. č. 252, o definitivním ustanovení výpomocných sluhů, při čemž služební dobu, ztrávenou ve vlastnosti trvalého venkovského poštovního sluhy, bude hodnotiti jako služební dobu trvale ustanoveného výpomocného poštovního sluhy.

b) Venkovští poštovní sluhové, jejichž služební doba vypočtená v oddílu a) činí nejméně sedm let, buďtež jmenování sluhy poštovního úřadu, a to podle § 19 nařízení bývalého ministerstva obchodu z 11. března 1910, č. 48 ř. z., především prozatímně, jejich potvrzení trvale řídí se pak ustanoveními řečeného § 19.

Dosavadní služební doba poštovní, jakož i případná vojenská služba, započítá se jim pro zařazení do platových stupňů, stanovených zákonem z 25. ledna 1914, č. 16 ř. z., způsobem určeným v § 2 zákona z 13. května 1919, č. 252 Sb. z. a n., o definitivním ustanovení výpomocných sluhů.

c) Utvoření míst poštovních podřídníků u poštovních úřadů třídních a propůjčení jim sluhů poštovního úřadu, vzešlým ze stavu venkovských poštovních sluhů, provede se zvláštním opatřením ministerstva pošt a telegrafů podle ustanovení nařízení bývalého ministerstva obchodu z 11. března 1910, č. 48 ř. z.

§ 3.

Výpomocným poštovním sluhům, jakož i sluhům po rozumu článku II. zákona z 25. září 1908, č. 294 ř. z., vzešlým ze stavu venkovských poštovních sluhů, budiž služební doba, již ztrávili před svým převzetím do stavu výpomocných poštovních sluhů, nebo do stavu sluhů poštovního úřadu, započtena, pokud jest podle stanov provisiního fondu pro poštovní pošly započítatelná pro vznik nároku na provisi a její výměru, i pro vznik nároků na zaopatřovací požitky a jejich výměru podle nařízení bývalého ministerstva obchodu ze dne 27. září 1911, č. 193 ř. z., nebo podle všeobecných pensijních norem. Podmínkou jest, že roční příspěvky, vyplacené jimi do provisiního fondu, připadnou celé státu.

§ 4.

Nařízení bývalého ministerstva obchodu, jež se týkají úpravy služebních a platových poměrů venkovských poštovních sluhů, se zrušují.

§ 5.

Zákon nabývá účinnosti 1. červnem 1919. Provéstí jej se ukládá ministru pošt a telegrafů.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Staněk v. r.

Čís. 391.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. července 1919

o uvolnění obchodu čekankovými kořeny.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z. a uherského zákona čl. LXIII. z roku 1912 a L. z roku 1914, se nařizuje:

§ 1.

Obchod zelenými a sušenými kořeny čekankovými a kávovými náhražkami se dnem 31. srpna 1919 uvolňuje.

§ 2.

Nařízení úřadu pro výživu lidu ze dne 12. ledna 1917, č. 17 ř. z., ze dne 10. března 1917, č. 103 ř. z., ze dne 21. prosince 1917, č. 498 ř. z., a ze dne 8. března 1918, č. 88 ř. z., se zrušují.

Rovněž pozbývají platnosti nařízení ministerstva pro zásobování lidu ze dne 30. listopadu 1918, č. 57 Sb. z. a n., ze dne 30. prosince 1918, č. 8 Sb. z. a n. z r. 1919 a ze dne 10. dubna 1919, č. 191 Sb. z. a n.

§ 3.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Tusar v. r.

Švehla v. r.
Dr. Horáček v. r.
Habrman v. r.
Dr. Veselý v. r.
Staněk v. r.

Prášek v. r.
Stříbrný v. r.
Dr. Heidler v. r.
Hampl v. r.
Houdek v. r.

Čís. 392.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. července 1919,

kterým doplňuje se nařízení ministerstva spravedlnosti ze dne 21. srpna 1916, č. 268 ř. z.

Na základě čl. I. císařského nařízení ze dne 17. srpna 1916, č. 262 ř. z., se nařizuje:

§ 1.

Kandidátu advokacie, který za války vykonával vojenskou službu, může výbor advokátní komory k žádosti advokáta, u něhož jest kandidát zaměstnán, povolití, aby doba vojenské služby byla započítána do praxe ve 2. větě § 31, odst. III. civ. ř. soud., pro dosažení substitučního práva předepsané a oprávnění toto kandidátu udělití, když doba praxe advokátní nebo soudní včetně vojenské služby dosahuje celkem tří roků.

§ 2.

Oprávnění takové platí jen po dobu, po kterou jest kandidát zaměstnán u advokáta, který o ně žádal.

Z důležitých důvodů může býti žádost advokátova zamítnuta a oprávnění kandidátu již udělené k návrhu nebo z úřední moci výborem komory opět odňato.

Rozhodnutí výboru nelze odporovati.

§ 3.

Nařízení toto nabývá účinku dnem vyhlášení a provede je ministr spravedlnosti.

Tusar v. r.

Švehla v. r.
Dr. Horáček v. r.
Habrman v. r.
Dr. Veselý v. r.
Staněk v. r.

Prášek v. r.
Stříbrný v. r.
Dr. Heidler v. r.
Hampl v. r.
Houdek v. r.